

PARS PRIMA.
CONSIDERATIONES
DE
EXCELLENTIIS SACRIFICII
MISSÆ.

CONSIDERATIO PRIMA

PRO DIE DOMINICA.

PRIMA SACROSANCTI MISSÆ
SACRIFICII EXCELLENTIA.

*Missæ est Sacrificium
nova Legis.*

§. I.

Necessitas Sacrificii Divini.

Considera, in omni Religione, quæ
inanis superstitio non sit, Sacrifi-
cium

cium aliquod esse oportere. Cum enim supremum veri Numinis cultum ea sibi præfixum habeat, efficacius, quo præcelsum adeo finem consequi possit, medium haud invenerit. Hinc illa cum naturæ, tum scriptæ Legis usitata semper Deo Victimæ offerendi consuetudo, qua Sacrificium inter & Legem arctum adeo vinculum, eaque intercedit necessitudo, qualem humano in corpore cor ipsum cum cæteris membris habere comperimus: ut, quemadmodum hæc mutuis indolere cladibus solent, ita & Gentium Apostolo artestante, *translato Sacerdotio necesse est, ut legis translatio fiat.* (a) Cum igitur gratiæ Lex in eo, quem Deo exhibuit, cultu & cæteras omnes vicerit, & hodieum sola, quæ verum Numini cultum exhibeat, perseveret; decebat omnino, ut eadem Sacrificii sui dignitate, quotquot fuerant, libamina absorberet penitus, infinitoque transcenderet intervallo adeo, ut eorum omnium cumulus ne rudi quidem Minerva potuerit adumbrare excelsum opus, quod

secu-

(a) Hebr. 7. v. 12.

PRIMA. 9

secuturis temporibus incarnata Dei Sapientia extento brachio perfecit, consumavitque. *Sapientia immolavit victimas.* (a) Quid igitur esse dicemus tremendum hoc Missæ Sacrificium? Opus videlicet, quo nec terræ sanctius, nec cælo sublimius datum est conspici: fidei videlicet nostræ vitam, & Christianæ Legis Sacramentum maximum, ad cuius dignitatem orbi demonstrandam omnes ritus, ceremonias omnes, mysteria omnia collineasse nemo ambigat. Verbo: quidquid bonum, quidquid augustum Ecclesia complectitur universa. *Quid enim bonum ejus est, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?* (b) Et invenire erit nihilominus, qui aut incomposita exteriori specie, aut vagabundo adstent animo? Profecto facessendum inde nobis existimem, ceu maxime earum rerum, quæ geruntur in ara, conspectu indignis, nisi ad modestiæ leges compositos sacer insuper horror invadat. *Pavete ad Sanctuarium meum.* (c)

(a) *Prov. 9. v. 2.*

(b) *Zach. 9. 17.*

(c) *Levit. 26. 2.*

§. II.

Necessitas Sacerdotis Divini.

Considera, infinitæ excellentiæ sacrificio, cuiusmodi Missam esse credimus, non nisi infinitæ itidem dignitatis Sacerdotem, Christum scilicet, digne administrando parem reperiri. Ille igitur Primarius est Offerens, non solum, quod hoc Sacrificium instituerit, (a) neque ideo tantum, quod in idipsum vim omnem ex suis meritis transfuderit; sed etiam & multo magis, quod cælo receptus, per humanitatem, tanquam per instrumentum Divinitati unitum immediate, obstupescendam, eamque divinam panis in carnem, vini que in sanguinem transubstantiationem efficiat. Præsertim quia Servator noster summo qua intellectus, qua voluntatis studio hanc rem operatur, & per manus mortaliū Sacerdotum contendit actu exercere officium æterni supremique Sacerdotis, tum ut supremam Majestatem summopere veneretur, tum etiam ut nobis quam maxime commo-
der.

(a) *Suar. tom. 3. in 3. partem, disp. 77. sect. 1.*

der. Ex quo licet intelligere, quam merito nobis, cum rei sacrae assistimus, ex divi Chrysofomi sententia non jam mortalem hominem, sed Christum ipsum ad aras operari persuadere debeamus. *Ne Sacerdotem consideres* (inquit ille) *hoc facientem, sed Christi manum invisibiliter extentam.* (a) Certe Minister ille, quem tu oculis conspicias, tametsi ob dignitatem suam ipsos Reges ac Principes antecellat, & ut talis etiam ipsis paradisi incolis in honore sit ac veneratione; longe majorem tamen aestimationem meretur, quod minister sit hujus Sacerdotis invisibilis, hoc est, nostri Redemptoris. Quippe ut cum Concilio loquar, *Idem est offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum in cruce obtulit.* (b) Porro nos Deum Sacerdotis loco nactos fuisse, ea est legis nostrae praerogativa, ut, ne ipsa facti privilegii magnitudo ambiguos redderet, eandem nobis rerum omnium Conditor Pater jurisjurandi interpositione firmandam duxerit. Imo vero

(a) *Homil. de prod. Judæ.*

(b) *Trid. Sess. 22. c. 2.*

vero quasi neque hac tanta fide satis hominum scrupulis cautum esset, nullam præterea seu pollicitationis, seu jurisjurandi pœnitundinem unquam animo subituram profiteretur. *Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.* (a)

§. III.

Necessitas Victimæ Divinæ.

CONSIDERA, quo dignissimum, si quod unquam, in Missa peragi Sacrificium intelligeremus, minime sufficisse solius Sacerdotis excellentiam infinitam, nisi & infiniti pretii victimæ, omnique ex parte divina accederet. Vilissimo etiam (quis inficias iverit?) si quem Christus Jesus in hostiam obtulisset, agno immensum vel ex sua dignitate pondus addidisset. At enim in muneribus & offerentis & acceptantis ratio habenda est. Itaque cum Deus Deo, Christus videlicet æterno Patri immolaturus sacratoribus aris accedat, quis non videt, dignam utrius-

que

(a) *Psal.* 109. 4.

que magnificentia victimam non posse reperiri aliam, quam vitam ipsius Dei? Hæc cruento primum modo in ara crucis per manus carnificum immolata fuit: nunc incruento per manus Sacerdotum quotidie ad aram offertur in Missa, ubi adoranda hæc victima ponitur velut ad quendam mortis statum redacta; non tantum, quod in duplicis inanimatae substantiæ, panis videlicet ac vini, locum sufficiatur, nec ideo solum, quod dum in hoc Sacramento cibus noster efficitur, jam paratus sit hanc ipsammet vitam perdere; sed multo magis, quod in consecratione Sacerdos illorum verborum vi corpus & sanguinem Jesu Christi separet non secus, ac corpus & sanguis separatur in agno, qui occiditur. Unde fit, ut ea propter in omni sacrificio Redemptor noster iterum iterumque mortem mysticam, non tamen veram obire dicatur, uno eodemque tempore vivus, & quodammodo occisus juxta illud: *Vidi agnum stantem quasi occisum.* (a) *Hem tibi igitur trinum perfectum! Sacrificium*

cium

(a) *Apoc.* 5. 6.

cium omnium possibilium nobilissimum, quod est Sacrificium Missæ: Sacerdotem omnium possibilium nobilissimum, qui est Homo-Deus: Victimam omnium possibilium nobilissimam, quæ est vita Divina. Jam quis amplius admirationi locus, si orbi ostensa tanti mysterii lux non idololatricæ modo superstitionis densam caliginem, sed & Mosaicæ legis priorumque libaminum umbras propulsa-rit? Enimvero non Cometarum duntaxat pestilens vapor ad solis conspectum, sed & stellarum species evanescit.

